

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 19 grudnia 2002 r.

w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

Na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, zwanej dalej „podróżą”.

§ 2. Z tytułu podróży, odbywanej w terminie i w państwie określonym przez pracodawcę, pracownikowi przysługują:

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 32, poz. 304).

1) diety;

2) zwrot kosztów:

a) przejazdów i dojazdów,

b) noclegów,

c) innych wydatków, określonych przez pracodawcę odpowiednio do uzasadnionych potrzeb.

§ 3. Czas pobytu pracownika poza granicami kraju liczy się przy podróży odbywanej środkami komunikacji:

1) lądowej — od chwili przekroczenia granicy polskiej w drodze za granicę do chwili przekroczenia granicy polskiej w drodze powrotnej do kraju;

2) lotniczej — od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;

3) morskiej — od chwili wyjścia statku (promu) z portu polskiego do chwili wejścia statku (promu) w drodze powrotnej do portu polskiego.

§ 4. 1. Dieta jest przeznaczona na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki.

2. Wysokość diety za dobę podróży w poszczególnych państwach jest określona w załączniku do rozporządzenia.

3. Dieta przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży.

4. Dietę oblicza się w następujący sposób:

- 1) za każdą dobę podróży przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) za niepełną dobę podróży:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/3 diety,
 - b) ponad 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

§ 5. 1. Pracownikowi, który otrzymuje za granicą bezpłatne całodzienne wyżywienie lub gdy wyżywienie opłacone jest w cenie karty okrętowej (promowej), przysługuje 25% diety ustalonej zgodnie z § 4 ust. 4.

2. Pracownikowi, który otrzymuje za granicą częściowe wyżywienie, przysługuje odpowiednio na:

- 1) śniadanie — 15% diety;
- 2) obiad — 30% diety;
- 3) kolację — 30% diety;
- 4) inne wydatki — 25% diety.

3. Pracownikowi, który otrzymuje za granicą ekwiwalent pieniężny na wyżywienie, dieta nie przysługuje. Jeżeli ekwiwalent jest niższy od diety, pracownikowi przysługuje wyrównanie do wysokości należnej diety.

§ 6. Pracownikowi odbywającemu podróż w charakterze kuriera dyplomatycznego przysługuje dieta podwyższona o 25%.

§ 7. Za każdy dzień (dobę) pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą pracownikowi przysługuje 25% diety.

§ 8. 1. Środek transportu właściwy do odbycia podróży określa pracodawca.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, wraz z opłatami dodatkowymi, z uwzględnieniem przysługującej pracownikowi ulgi, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga na dany środek transportu przysługuje.

3. Na wniosek pracownika pracodawca może wyrazić zgodę na odbycie podróży samochodem osobowym niebędącym własnością pracodawcy.

4. Za przejazd w podróży, o której mowa w ust. 3, pracownikowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu ustaloną przez pracodawcę, która nie może być wyższa niż:

- 1) 0, 4798 zł — dla samochodu o pojemności skokowej silnika do 900 cm³;
- 2) 0,7692 zł — dla samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³.

§ 9. 1. Za nocleg przysługuje pracownikowi zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu określonego w załączniku do rozporządzenia.

2. W razie nieprzedłożenia rachunku za nocleg, pracownikowi przysługuje ryczałt w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1. Ryczałt ten nie przysługuje za czas przyjazdu.

3. W uzasadnionych przypadkach pracodawca może wyrazić zgodę na zwrot kosztów za nocleg w hotelu, stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli pracodawca lub strona zagraniczna zapewnia pracownikowi bezpłatny nocleg.

§ 10. 1. Pracownikowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w wysokości jednej diety w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której pracownik korzystał z noclegu.

2. Na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej pracownikowi przysługuje ryczałt w wysokości 10% diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży.

3. Ryczałty, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują, jeżeli:

- 1) pracownik odbywa podróż pojazdem samochodowym (służbowym lub prywatnym);
- 2) strona zagraniczna zapewnia bezpłatne dojazdy;
- 3) pracownik nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczone są wymienione ryczałty.

§ 11. Pracodawca może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu, jeżeli podróż trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie.

§ 12. 1. W razie choroby powstałej podczas podróży pracownikowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz leków.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty leków, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty zabiegów chirurgii plastycznej i zabiegów kosmetycznych oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych, zakupu okularów.

3. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje ze środków pracodawcy.

4. W razie zgonu pracownika za granicą pracodawca pokrywa koszty transportu zwłok do kraju.

§ 13. 1. Pracownik otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju.

2. Za zgodą pracownika zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej, w wysokości stanowiącej rów-

nowartość przysługującej pracownikowi zaliczki w walucie obcej.

3. Rozliczenie kosztów podróży jest dokonywane w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

4. Do rozliczenia kosztów podróży pracownik załącza dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, pracownik składa pisemne oświadczenie o dokonanym wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

§ 14. 1. Od 2004 r. stawka za jeden kilometr przebiegu, o której mowa w § 8 ust. 4, ulega corocznie zmianie w stopniu odpowiadającym planowanemu średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętemu w ustawie budżetowej na dany rok.

2. Zmiana następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa na dany rok w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Podstawę zmiany stawki za jeden kilometr przebiegu stanowi stawka obowiązująca w roku poprzedzającym rok, w którym zmiana następuje.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 maja 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 50, poz. 525 i Nr 151, poz. 1721).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *J. Hausner*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. (poz. 1991)

WYSOKOŚĆ DIETY ZA DOBĘ PODRÓŻY ORAZ LIMITU NA NOLEG W HOTELU

Lp.	Państwo	Waluta	Kwota diety	Kwota limitu na nocleg
1	2	3	4	5
1	Afganistan	USD	41	100
2	Albania	USD	44	110
3	Algieria	USD	41	100
4	Andora	jak w Hiszpanii		
5	Angola	USD	51	150
6	Arabia Saudyjska	USD	46	110
7	Argentyna	USD	47	100
8	Armenia	USD	41	80
9	Australia	AUD	87	190
10	Austria	EUR	45	100
11	Azerbejdżan	USD	45	150
12	Bangladesz	USD	40	120
13	Belgia	EUR	45	160
14	Białoruś	USD	37	80
15	Bośnia i Hercegowina	USD	51	100
16	Brazylia	USD	50	120
17	Bułgaria	USD	45	100
18	Chile	USD	42	80
19	Chiny	USD	46	100
20	Chorwacja	USD	43	120
21	Cypr	USD	41	80
22	Czechy	USD	40	100
23	Dania	DKK	324	800
24	Egipt	USD	41	100
25	Ekwador	USD	44	80
26	Estonia	USD	48	110
27	Etiopia	USD	49	120

1	2	3	4	5
28	Finlandia	EUR	42	135
29	Francja	EUR	45	120
30	Grecja	EUR	45	104
31	Gruzja	USD	44	150
32	Hiszpania	EUR	48	120
33	Indie	USD	41	100
34	Indonezja	USD	41	100
35	Irak	USD	60	60
36	Iran	USD	45	100
37	Irlandia	EUR	45	146
38	Islandia	USD	47	100
39	Izrael	USD	49	120
40	Japonia	YPY	6 900	22 000
41	Jemen	USD	41	110
42	Jordania	USD	38	70
43	Federalna Republika Jugosławii	USD	44	80
44	Kambodża	USD	42	100
45	Kanada	CAD	67	160
46	Kazachstan	USD	48	130
47	Kenia	USD	41	90
48	Kirgistan	USD	41	100
49	Kolumbia	USD	41	80
50	Kongo Republika Demokratyczna	USD	46	120
51	Korea Południowa	USD	41	140
52	Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	USD	44	200
53	Kostaryka	USD	38	100
54	Kuba	USD	44	100
55	Kuwejt	KWD	15	65
56	Laos	USD	47	70
57	Liban	USD	49	120
58	Libia	USD	51	100
59	Liechtenstein	jak w Szwajcarii		
60	Litwa	USD	43	100
61	Luksemburg	jak w Belgii		

1	2	3	4	5
62	Łotwa	USD	51	110
63	Macedonia	USD	43	80
64	Malezja	USD	39	85
65	Malta	USD	40	80
66	Maroko	USD	40	90
67	Meksyk	USD	40	80
68	Mołdowa	USD	41	80
69	Monako	jak we Francji		
70	Mongolia	USD	47	100
71	Niderlandy	EUR	42	120
72	Niemcy	EUR	42	103
73	Nigeria	USD	43	150
74	Norwegia	NOK	401	1 200
75	Nowa Zelandia	USD	43	150
76	Pakistan	USD	40	100
77	Panama	USD	37	50
78	Peru	USD	43	110
79	Portugalia	EUR	48	85
80	Republika Południowej Afryki	USD	39	75
81	Rosja	USD	50	110
82	Rumunia	USD	45	90
83	San Marino	jak we Włoszech		
84	Senegal	USD	43	100
85	Singapur	USD	45	110
86	Słowacja	USD	40	80
87	Słowenia	USD	44	100
88	Stany Zjednoczone Ameryki (USA) - w tym Nowy Jork i Waszyngton	USD	46	160
				200
89	Syria	USD	42	75
90	Szwajcaria	CHF	78	160

1	2	3	4	5
91	Szwecja	SEK	351	1 200
92	Tadżykistan	USD	47	100
93	Tajlandia	USD	38	100
94	Tanzania	USD	48	110
95	Tunezja	USD	39	100
96	Turcja	USD	43	100
97	Turkmenia	USD	42	100
98	Ukraina	USD	43	80
99	Urugwaj	USD	48	80
100	Uzbekistan	USD	47	150
101	Wenezuela	USD	39	120
102	Węgry	USD	40	90
103	Wielka Brytania	GBP	32	140
104	Wietnam	USD	42	95
105	Włochy	EUR	42	105
106	Wybrzeże Kości Słoniowej	USD	43	90
107	Zimbabwe	USD	42	120
108	Zjednoczone Emiraty Arabskie	USD	38	110
109	Pozostałe państwa pozaeuropejskie	USD	42	120

Przy podróżach do:

- Gibraltaru dieta i limit hotelowy jak w Wielkiej Brytanii,
- Hongkongu dieta wynosi 46 USD, a limit hotelowy 160 USD,
- Tajwanu dieta wynosi 45 USD, a limit hotelowy 100 USD.